

Jeg mener, at man i mange tilfælde som i dagens forespørgsel ved at have spurgt sig for internt i systemet kunne have fået masser af de oplysninger, som man er ude efter, og så havde man i hvert fald fra forespørgernes side været fri for at formulere forespørgslen på en ukorrekt måde. Som ministrene jo har kunnet redegøre for, er der aldeles ikke noget, der er gået i stå i den offentlige sektor.

Det er også typisk, at dagens forespørgsel er indleveret den 21. november 1995. Vi har ærlig talt ikke haft så meget lovstof til behandling her i huset, at det behøvede at tage 3 måneder, før en sådan forespørgsel kunne komme til debat, men sådan er det altså gået.

Så et hjertesuk mere: Det er blevet moderne at spørge mindst to ministre, og så kan 10 pct. af regeringen sidde her en hel eftermiddag. Når man tænker på, hvor meget en minister har at bestille, mener jeg ikke, det er særlig konstruktivt.

Jeg har lyttet ret opmærksomt til debatten, ikke mindst til de ordførere, man overhovedet kan høre længere tilbage end fra første række, og det forekommer mig ikke, at der er kommet noget nyt frem. Det er da udmærket, at man får lejlighed til at give udtryk for sine holdninger, men man skal følge uhyggelig lidt med for at blive overrasket over nogen af de synspunkter, forslag og holdninger, der er givet udtryk for heroppefra. Så kan man jo sige, at de, der ikke interesserer sig så meget for det eller ved noget om det i forvejen, hverken lytter til denne debat eller læser referatet af den, og så kan det vel i virkeligheden være lige meget.

Det var de første 3 minutter, og så skal der vel et par minutter til for at sige, hvad CD egentlig mener om sagen. Det kan jeg som sagt gøre vældig kort, fordi vi ser helt afslappet, pragmatisk og uideologisk på det problem, der er sat til debat i dag. Vi synes, det hele er så såre enkelt: Selvfølgelig skal enhver opgave udføres og løses dér, hvor det kan gøres bedst muligt, og med »bedst« skal man her forstå både hensynet til udførelsens kvalitet – og kvalitet kan jo være mange ting, alt efter hvilket job eller hvilken opgave det drejer sig om – og naturligvis også hensynet til prisen og prisens forhold til kvaliteten.

De steder, hvor udlicitationer har fået et dårligt ry undervejs, har man fikseret mest eller udelukkende på prisen, og når det så er gået ud over kvaliteten, er det ikke noget godt resultat på nogen som helst måde. Om der ligger så

mange procent i den offentlige sektor og så mange procent i den private sektor, kan altså ikke give os gåsehud på nogen måde, bare de, der skal disponere, sørger for, at tingene ligger dér, hvor de p.t. ligger bedst.

Det var en af Schlüterregeringens målsætninger at udvide samarbejdet mellem den private og den offentlige sektor, og vi finder, at det i den sidste halve snes år er gået i den rigtige retning. Vi synes, at det samarbejde forløber så at sige forbilledligt. Ingen kan komme og dokumentere, at alle de kloge er i den private sektor, at alle de dygtige og ansvarsbevidste er i den private sektor, og at alle de dumme og dovne og ansvarsløse er i den offentlige sektor. Det er det rene sludder og vrøvl – for at gå til grænsen af parlamentarisk korrekt tale. Der er gode og dårlige i begge sektorer, hvis vi holder os til opdelingen helt generelt. Noget lykkes for de private, masser af andet mislykkes for de private, og helt det samme forhold gør sig gældende i den offentlige sektor. Så der er overhovedet ikke noget som helst at være spændt på eller noget som helst at kræve eller forlange. Udviklingen er i en glimrende gænge.

At dagens forespørgsel er ret overflødig, fremgår af teksten til dagsordensforslaget, som jeg skal gøre tre bemærkninger til. Den ene er til den første pind, der handler om måltal. Vel skal vi da ikke nikke nej havde noget måltal, for så gennemhuller vi jo det, jeg lige har sagt – og som i hvert fald er vort standpunkt – at opgaverne til enhver tid og under alle omstændigheder skal ligge dér, hvor de ligger bedst, og det kan da godt skifte over perioder. Man skal da ikke være forpligtet til, hvis man er lidt bagud for det måltal, at privatisere eller vende tilbage til den offentlige sektor for at holde et eller andet måltal, som alligevel aldrig kan være andet end et slag i luften. Det ville da være upragmatisk, det ville være uhensigtsmæssigt, og det ville ikke gavne hverken kvalitet eller pris.

Det andet, jeg vil sige, er, at de fleste øvrige pinde har regeringen jo for længst sat i gang. Det var også det, jeg mente før, da jeg sagde, at havde man spurgt sig for internt, havde man fået det oplyst, og så kunne man have sparet sig selv og Tinget for denne lange debat. Det er i gang, og det behøver vi ikke vedtage en dagsorden om.

Og så det sidste: I flere af pindene står amter og kommuner nævnt, og dér må jeg henvise til, hvad hr. Kjeld Rahbæk Møller jo desværre kom